

Feliçment babau

La història: En algun indret d'Itàlia, 1977-2017. El jove Lazzaro viu en una plantació de tabac on treballen 52 persones en règim d'esclavatge, el noieta tot diu amén, coneix Tancredi, el fill díscol de la marquesa i es fan amics.

Les formes. Aquest 'Lazzaro felice' és d'aquells films on ens retratem els qui escrivim sobre pellis. Pedra de toc

per calibrar el grau d'estupidesa il·lustrada i de retòrica pseudo-fílmica que atresorem tots plegats. He llegit que l'italiana Alice Rohrwacher (1981) ve a ser la gran esperança blanca del cinema italià (?). En aquesta lasanya que són les aventures del babau Lazzaro en Terra de Misèries, la Rohrwacher cui-

na un refregit de neorealisme impostat amb realisme màgic a lo senyoreta Pepis i un pessic de crítica social que ni el Pablo Iglesias més al·lucinat no superaria. L'estratègia narrativa de la tal Alice resideix en procurar despistar el personal amb canvis de registre i punts de vista. En aquest sentit, guanya la Rohrwacher directora a la guionista. Ves per on, tot esdevé previsible. Malament quan m'avenço al desenllaç, Alice. Malgrat la confusió i el con-

fusionisme del relat que pot obnubilar aquells que encara segueixin desperts, les desgràcies melodramàtiques d'aquest Lazzaro ressuscitat, maleïda la gràcia que fan. La galeria de personatges esperpèntics que cohabitaven dins el film, els més despistats diran que venen del Pasolini de 'Uccellacci e uccellini' i del Fellini de 'La Strada'. En aquest sentit fellinià, resulta que l'innocent

Lazzaro vindria a ser la virginal Gelsomiña i que el carpanta que interpreta Sergi López (¿tan mal està el cinema italià com per haver de recorre al gris actor català?) seria la reencarnació del brutal Zampanó que clavava l'Anthony Quinn. Amb tot, i per no ser del tot negatiu, em quedo amb les imatges del llop i la

lluna. També quan al Sergi López se li escapa dir un 'collons'.

El fons. Anar de bo, de sant, per la vida no acaba massa bé.

La imatge. Lazzaro entrant al banc per rescatar la hipoteca del seu mig germà.

La frase. 'Ellos sufren, pero no lo saben', sosté la marquesa. La frase seria aplicable, aquí i ara, si ara i aquí no en fóssim conscients.

La recomanació. Per cinèfils i cinèfiles disposats a ser conillets d'Índia.

Lazzaro felice

Directora: Alice Rohrwacher.

Intèrprets:
Adriano Tardiolo,
A. Grazionei, L. Chikovani, Sergi López. Itàlia-França-Suïssa-Alemanya,
2018. 125'.
Funatic Lleida.